ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1920 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 37

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1875 περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 5 Μαρτίου 1919 «περὶ προσλήψεως ἰατρῶν κλπ. πρὸς καταπολέμησιν βαρειῶν μολυσματικῶν νόσων». 1

Νόμος 1876 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν 'Αθήναις Νοσοκομείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία». 2

Νόμος 1961 περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 19 Αὐγούστου 1918 «περὶ καταθέσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν κλπ. εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων». 3

Νόμος 1962 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ προσλήψεως δώδεκα ἐκτάκτων ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐκκρεμῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων». 4

Νόμος 1963 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1645 περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ 'Ανατολικῆς Μακεδονίας πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν ὑλοτομίας κλπ.». 5

Νόμος 1964 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 242 τῆς 17 'Απριλίου 1914 περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς». 6

Νόμος 1965 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατόχων σφαζομένων ζώων ἕνεκα πανώλους». 7

Νόμος 1966 περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας». 8

Νόμος 1967 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 'Ιουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1073». 9

Νόμος 1968 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ αὐξήσεως τῶν τροφείων τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὑποτρόφων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κλπ.». 10

Νόμος 1969 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1038 περὶ προστασίας τῶν ζώων». 11

Νόμος 1970 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἑδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1073». 12

Νόμος 1971 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 'Ιουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ πλεονεξίας, αἰσχροκερδείας καὶ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ μισθώσεων βοσκῶν». 13

Νόμος 1972 περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1787 τῆς 26 'Απριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 τῆς 20ῆς 'Απριλίου 1918 νόμου περὶ 'Οργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΓΡΞΕ' τοῦ 1906 καὶ ΔΣΓ' τοῦ 1913». 14

Νόμος 1973 περὶ ἀποπληρωμῆς τῶν δαπανῶν τοῦ 'Ανωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸ ἔτος 1919. 15

Νόμος 1975 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 'Απριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀποσπάσεως διδασκάλων ἐκ σχολείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς σχολεῖα ξενοφώνων συνοικισμῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος». 16

Νόμος 1976 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς καπνοπωλείοις», ὡς τροποποιεῖται, καὶ περὶ συστάσεως Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας. 17

Νόμος 1978 περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 181 «περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποτρόφων πρὸς εἰδικὰς σπουδὰς κλπ.». 18

Νόμος 2002 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τὸ ἔτος 1919—1920 δαπάνης διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ, κτηματολογικοῦ καὶ ρυματομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης». 19

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. 20

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 5 Μαρτίου 1919 «περὶ προσλήψεως ἰατρῶν κλπ. πρὸς καταπολέμησιν βαρειῶν μολυσματικῶν νόσων».

Νόμος 1875

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ προσλήψεως ἰατρῶν κλπ. πρὸς καταπολέμησιν βαρειῶν μολυσματικῶν νόσων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 φύλλον τῆς 8 Μαρτίου 1919 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πάντες οἱ ἰατροί, οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα εἰς δῆμον ἢ κοινότητα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεφάνη ἢ ἐν τῇ ὁποίᾳ κίνδυνος ὑφίσταται νὰ ἐπέλθῃ πανώλης, χολέρα, ἐξανθηματικὸς τύφος ἢ οἱαδήποτε τῶν ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ὑποδεικνυομένων βαρειῶν μολυσματικῶν νόσων, ὑποχρεοῦνται ὅπως τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀμοιβῇ, κανονιζομένῃ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ἡ πρόσληψις τῶν ἰατρῶν τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅστις δύναται νὰ καθορίσῃ καὶ μερικώτερον τὰ καθήκοντα αὐτῶν διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαταγῶν του.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ ἐπιδημίας τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ κατονομαζομένων νόσων καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῆς ἐπιδημίας ταύτης, πάντα ὑγειονολόγον, μικροβιολόγον ἢ ἄλλον ἰατρόν, ὑποδεικνυόμενον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ κανονιζομένῃ ἑκάστοτε κατὰ γνωμοδότησιν τούτου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις 1 καὶ 2 ἰατροὶ ὀφείλουσι νὰ ἀνάλάβωσι τὴν διαταχθεῖσαν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπαλλαγὴ αὐτῶν γίνεται κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου αὐτεπάγγελτον ἢ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ μὴ ἐγκαίρου προσελεύσεως, οἱ ἰατροὶ οὗτοι καταγγέλλονται καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι χιλίων δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, συγχρόνως δὲ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα προσκαίρως, μέχρις ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν ἀρχομένων, καὶ ἐν ὑποτροπῇ δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἰατρῶν ἐκείνων, οἵτινες, διατεθέντες ἢ σταλέντες παρὰ τῆς Ἀρχῆς εἰς μέρος ἔνθα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἐπικρατεῖ ἐπιδημία, ἀπέθανον ἢ ἔπαθαν ἀνιάτως, ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐφόσον δὲν δικαιοῦνται οὗτοι συντάξεως κατὰ τοὺς κειμένους περὶ συντάξεως πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν νόμους, ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, σύνταξις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1571 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἐκ πολεμικῶν γεγονότων παθόντας δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους κτλ.», ἐφαρμοζομένας ἀναλόγως.

Ὡς βάσις πρὸς ἀπονομὴν τοιαύτης συντάξεως λαμβάνεται μηνιαῖος μισθὸς τοῦ ἀποβιώσαντος ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων μέχρις ὀκτακοσίων, ἀναλόγως τῆς ἐπιστημονικῆς θέσεως τοῦ θανόντος, μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Ἄρθρον 6.

Τοῦ ὡς ἄνω πλεονεκτήματος τῆς συντάξεως δύνανται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους νὰ τύχωσι καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων νοσοκόμων, ἀπολυμαντῶν καὶ ὑγειονομοφυλάκων, οἵτινες ἀπεβίωσαν ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένης ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μολυσματικῆς νόσου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένων.

Ὡς βάσις πρὸς ἀπονομὴν τῆς συντάξεως ταύτης λαμβάνεται κατ' ἀνώτατον ὅρον μηνιαῖος μισθὸς δραχμῶν διακοσίων.

Ἄρθρον 7.

Ὁσάκις πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν ἐπιδημίας μολυσματικῆς τινος νόσου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος καταριθμουμένων ὑπάρχει ἀπόλυτος καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ καταλάβῃ τὸ Κράτος ἰδιωτικὰ κτήματα, κινητὰ ἢ ἀκίνητα, πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείων, θεραπευτηρίων, ἀπομονωτηρίων, κοιμητηρίων, λοιμοκαθαρτηρίων καὶ τῶν τοιούτων, ὡς καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς λειτουργίας αὐτῶν, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ νὰ καταληφθῶσιν, ἀναγκαστικῶς, δι' ὡρισμένον χρόνον ἢ καὶ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἐπὶ ἀποζημιώσει τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ νομέως αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1588 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ ἐπιτάξεως οἰκημάτων διὰ πρόσφυγας», τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀσκοῦντος τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναγραφόμενα διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Περιθάλψεως καθήκοντα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης, τίθεται δὲ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δημ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Ἀλέξ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ὁ κύριος ἀκινήτων ἢ κινητῶν πραγμάτων, ὧν διατάσσεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ καταστροφή, πρὸς ἀποσόβησιν ἢ καταστολὴν ἐπιδημίας χολέρας, πανώλους ἢ ἐξανθηματικοῦ τύφου, δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν καταστραφέντων ἀντικειμένων.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη κανονίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Νομικοῦ Συμβούλου ἢ τῶν νομίμων ἰδίων ἀναπληρωτῶν καὶ ἑνὸς πραγματογνώμονος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ διοριζομένου. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἀποζημίωσις καθορίζεται διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει, μετὰ τοῦ ἐπικυρουμένου διατάγματος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβὰν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία».

Νόμος 1876

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Μαΐου Ν. διάταγμα «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 111 (Τεῦχος Α΄) τοῦ 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἵδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία», τῇ συναινέσει τῶν μέχρι τοῦδε ἐκπροσωπούντων αὐτό, περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1919, διατηροῦν ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα, ὡς Νοσοκομεῖον φυματιώντων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διοίκησις τοῦ νοσοκομείου ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Πρὸς ἄσκησιν τῆς διοικήσεως καὶ ἐποπτείαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος καθίσταται Ἐφορεία, συγκειμένη ἐξ ἑνὸς τῶν ἰατρικῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου κατὰ τῆς φυματιώσεως, ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν διευθυντοῦ τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ δημοσίας ἀντιλήψεως, τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν διευθυντοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ, δύο ἰατρῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ δύο ἔτι πολιτῶν, μὴ ἰατρῶν.

Τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἡ Ἐφορεία ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν πρόεδρον, τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν ταμίαν καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς.

Ὁ πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ ἵδρυμα εἰς τὰς συναλλαγὰς αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς.

Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς τῇ Ἐφορείᾳ καθίσταται παρὰ τῷ ἱδρύματι καὶ Κοσμητεία Κυριῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελῶν, ἔργον ἔχουσα τὴν μέριμναν πρὸς ἠθικὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐν αὐτῷ νοσηλευομένων. Ἡ Κοσμητεία ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐφορείαν πᾶν τυχὸν εὔλογον παράπονον τῶν ἀρρώστων καὶ πᾶν ὅ,τι κρίνει χρήσιμον πρὸς βελτίωσιν τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος ἢ τῶν πόρων αὐτοῦ.

Ἡ πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κοσμητείας ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου ἀποτελοῦσιν·

1) Εἷς διευθυντὴς ἰατρός, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	δραχ.	700
2) Δύο ἐπιμεληταὶ ἰατροί, ὧν ὁ ἕτερος μικροβιολόγος, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἑκάτερος	»	300
3) Τέσσαρες ἐσωτερικοὶ βοηθοί, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	200
4) Ἄμισθοι βοηθοὶ ἰατροί, διαιτώμενοι ἐν τῷ καταστήματι		
5) Εἷς φαρμακοποιός, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	δραχ.	250
6) Εἷς διαχειριστής, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	300
7) Εἷς ἀρχινοσοκόμος, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	200
8) Δύο γραφεῖς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	150
9) Μία οἰκονόμος, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	200
10) Εἷς μηχανικὸς θερμαστής, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	200
11) Εἷς ἱερεύς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	150
12) Μία ἱματιοφύλαξ, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	150
13) Εἷς μάγειρος, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	250
14) Εἷς κτίστης χρωματιστής, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	120
Πρὸς τούτοις ὑπηρετοῦσι··		
Βοηθοὶ ἱματιοφύλακες, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	120
Νοσοκόμοι α΄ τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	120
Νοσοκόμοι β΄ τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Ράπτριαι, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Ὑπομάγειρος, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	150
Βοηθοὶ μαγείρου, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Ὑπηρέται, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Πλύντριαι, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	120
Σιδηρώτριαι, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Κουρεῖς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90
Κηπουροί, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	75
Φύλακες, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ	»	90

Τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεχόντων ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω θέσεων ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου.

Εἰς τοὺς νοσοκόμους δύναται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις νὰ χορηγηθῇ ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ ἐπίδομα, ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, στηριζομένης εἰς πρότασιν τῆς Ἐφορείας.

Εἰς ἅπαν τὸ ἄνω προσωπικόν, πρὸς τῷ μισθῷ, παρέχεται καὶ τροφή.

Ἅπαν τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν ὀφείλει νὰ κατοικῇ ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 5.

Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου διορίζεται ἰατρός, ὑπὲρ τὴν ὀκταετίαν ἀσκήσας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, περὶ τὴν παθολογίαν καὶ εἰδικώτερον περὶ τὴν φυματίωσιν ἀσχοληθείς.

Ἐπιμεληταί, ἐσωτερικοὶ βοηθοὶ ἰατροί, ἄμισθοι βοηθοὶ ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιός, διορίζονται μετὰ διαγωνισμόν, ἐνεργούμενον κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ Β. διατάγματος, δι' οὗ κανονισθήσεται καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐξεταστῶν.

Διαχειριστὴς διορίζεται ὁ ἐξ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας, ἢ ἐκ τῆς ἐν ἰδιωτικῷ ἱδρύματι ὑπηρεσίας, ἢ ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀσκουμένου πρότερον ἐπαγγέλματος, κεκτημένος ἐμπειρίαν καὶ ἱκανότητα πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων διαχειριστοῦ τοῦ Νοσοκομείου.

Γραφεὺς διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διευθυντὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Πάντες οἱ ἄνω διορισμοὶ γίνονται ἐπὶ ἠτιολογημένῃ προτάσει τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν παύεται καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζεται, μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 8.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, παραμένει τὸ νῦν ὑπηρετοῦν ἐν τῷ ἱδρύματι.

Ἄρθρον 9.

Τὸν διευθυντήν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπλη-

ροῖ εἰς τῶν ἐπιμελητῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, κατὰ πρόταστν τῆς Ἐφορείας.

Δύναται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ διευθυντοῦ εἰς ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητήν.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ Ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἣν ὁ νόμος ΓΨΒ' (ὑπ' ἀριθ. 3702) τοῦ 1910 παρέχει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Συμβούλιον τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 11.

Τὴν ἰδιαιτέραν περιουσίαν τοῦ Νοσοκομείου διαχειρίζεται ἡ Ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου, διαθέτουσα ταύτην ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Νοσοκομείου, μετὰ εἰδικὴν ἑκάστοτε ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὀφείλει δὲ ἡ Ἐφορεία ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἑκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλλῃ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῷ κατάστασιν τῆς περιουσίας ταύτης, διαλαμβάνουσαν τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν σύγκειται καὶ τὰς γενομένας εἰς βάρος αὐτῆς δαπάνας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου ἐγγράφεται ἐτησίως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου πίστωσις δρχ. 800,000.

Ἄρθρον 13.

Δι' ἑνὸς ἢ πλειόνων Β' διαταγμάτων ἢ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρισθήσονται τὰ καθήκοντα τῆς Ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἡ εἰς τάξεις διαίτης διάκρισις τῶν νοσηλευομένων, τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβλητέα νοσήλεια καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν λειτουργίαν τοῦ Νοσοκομείου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, ὅταν ἤθελεν αὕτη συνέλθῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σπ. Σίμος, Ιωαν. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν παθολόγων καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐπιστημονικὴ ἐποπτεία τῆς ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ «Ἡ Σωτηρία» ἐφαρμοζομένης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Κ. Δ. Ρακτιβάν.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 19 Αὐγούστου 1918 περὶ καταθέσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν κλπ. εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων».

Νόμος 1961

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 19 Αὐγούστου 1918 «περὶ καταθέσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν, κληροδοτιῶν καὶ δωρεῶν κλπ. εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 187 (Τεῦχος Α') τῆς 23 Αὐγούστου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον οὕτω:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν ὑπὸ ὅρον κεφάλαια, ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, δύνανται νὰ κατατίθενται καὶ εἰς τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 1608 λειτουργοῦν Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μέχρις ἐκπληρώσεως τοῦ ὅρου, δι' ὃν ἐγένετο ἡ κληρονομία ἢ ἡ κληροδοσία ἢ ἡ δωρεά.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον δύνανται νὰ κατατεθῶσι καὶ τὰ ἤδη παρὰ τῇ Ἐθνικῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ Τραπέζῃ κατατεθειμένα κεφάλαια καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας προερχόμενα, ὡς καὶ τὰ παρὰ τῷ Κεντρικῷ ἢ ἄλλῳ τινὶ Δημοσίῳ Ταμείῳ εὑρισκόμενα.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς καταθέσεως καὶ ἀναλήψεως τῶν καταθέσεων, ὡς καὶ ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὸ λογιστικὸν τῶν κληροδοτημάτων κανονισθήσονται διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ὑποβληθησομένου δὲ ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(4)

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ προσλήψεως δώδεκα ἐκτάκτων ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐκκρεμῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων».

Νόμος 1962

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ νομοθετ. διάταγμα τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ προσλήψεως δώδεκα ἐκτάκτων ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐκκρεμῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 180 (Τεῦχος Α΄) τῆς 13 Αὐγούστου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τροποποιεῖται ὡς ἑπεται·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ταῖς Οἰκονομικαῖς Ἐφορείαις τοῦ Κράτους ἐκκρεμῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ΓΠΣ΄ τῆς 24 Μαρτίου 1871 «περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν ἐπισκοπικῶν ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν» καὶ ΥΛΑ΄ τῆς 25 Μαρτίου 1881 «περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς», ἐπιτρέπεται ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρόσληψις δώδεκα τὸ πολὺ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐπὶ μηνιαίαις ἐν συνόλῳ ἀποδοχαῖς μέχρι δραχμῶν τριακοσίων, ἄνευ ἄλλου τινὸς ἐπιδόματος.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν προϋπηρετησάντων παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἢ παρ' Οἰκονομικαῖς Ἐφορείαις τῆς Νέας Ἑλλάδος, διορίζονται δὲ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, στηριζομένην εἰς πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων καὶ εἶναι ἀνακλητοί.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐκ τῶν διοριζομένων λαμβάνοντες σύνταξιν δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν, πρὸς τῇ συντάξει, καὶ ἀπεραίων τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων ἀποδοχῶν.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἕδρας των, λαμβάνουσιν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεις, κανονισθησομένας διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1645 περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν ὑλοτομίας κλπ.».

Νόμος 1963

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 28 Σ)βρίου 1919 νομοθ. διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. διατάγματος, κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1645 νόμου, περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν ὑλοτομίας κλπ. τῆς 16 Νοεμβρίου 1918», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 217 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1919 (Τεῦχος Α΄.) καὶ ἔχον οὕτω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1918 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πρὸς ἔκδοσιν ἀδειῶν ὑλοτομίας τῶν περιφερειῶν Σερρῶν καὶ Δράμας, πλὴν τῆς Θάσου», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1645, παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω διάταγμα ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὴν νῆσον Θάσον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐ μ μ. Ρ έ π ο υ λ η ς
Τὰ Μέλη
Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Σ. Σίμος, Ι. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'

Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 242 τῆς 17 Ἀπριλίου 1914 περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς».

Νόμος 1964

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 242 τῆς 17 Ἀπριλίου 1914 περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 194 (Τεῦχος Α'.) τῆς 31ης Αὐγούστου 1919 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1

Μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 242 «περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς» προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ αὐξήσῃ τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον ἀριθμὸν τῶν δέκα πέντε ὑποτρόφων μέχρι τριάκοντα».

Ἄρθρον 2

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενοι ἐπὶ πλέον ὑπότροφοι ὑποχρεοῦνται, ἐπιστρέφοντες μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑποτροφίας αὐτῶν, νὰ ἀναλάβωσιν ἀποκλειστικῶς ὑπηρεσίαν στρατιωτικοῦ κτηνιάτρου.

Ἡ δαπάνη τῆς ὑποτροφίας τῶν ἐπὶ πλέον ὑποτρόφων βαρύνει τὰ ἔξοδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη
Α. Διομήδης, Ἰ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Ἀλέξ. Γρίβας, Ἰ. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(7)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν καιόχων σφαζομένων ζώων ἕνεκα πανώλους».

Νόμος 1965

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 νομοθ. διάταγμα «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατόχων σφαζομένων ζώων ἕνεκα πανώλους», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 τῆς 30 Αὐγούστου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), ἔχον δὲ ὡς ἀκολούθως·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει πανώλους τῶν βοῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ οἰκείου νομοκτηνιάτρου, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν σφαγὴν μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ὑπόπτων ζώων βουστασίου τινὸς ἢ περιφερείας, εἰς ἣν ἀνεφάνη κρούσμα τῆς νόσου πανώλους τῶν βοῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐν τῇ ζωῇ παραμονῆς τῶν ζώων τούτων ἀπειλεῖται ἡ διάδοσις τῆς νόσου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν κάτοχον ζώων, ἅτινα ἐσφάγησαν ὡς ἀνωτέρω, χορηγεῖται ἀποζημίωσις χρηματικὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀνερχομένη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ ζώου, μὴ δυναμένης ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπολογισθῇ ἀνωτέρας τῶν δύο χιλιάδων δρ. Δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν κάτοχον τῶν σφαγέντων ὑπόπτων ζώων ἡ πώλησις τοῦ κρέατος καὶ δέρματος, τηρουμένων τῶν ἀναγραφομένων ἑκάστοτε διὰ Β. διατάγματος προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ παντὸς ἐκ τῆς πωλήσεως κινδύνου μεταδόσεως τῆς νόσου ἢ τοιούτου τῆς δημοσίας ὑγείας.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ζώων διενεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ νομοκτηνιάτρου τῆς περιφερείας, ἑνὸς κτηνοτρόφου εἰδικοῦ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζώων καὶ, εἰ δυνατόν, καὶ ἑνὸς στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ κτηνιάτρου.

Ἄρθρον 3.

Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται οἱ κάτοχοι σφαγέντων ζώων ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος ἐφ' ὅσον ἔχουσι δηλώσει ἐγκαίρως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου, τὸν νομοκτηνίατρον ἢ τὴν ἀστυνομίαν τὴν ἐμφάνισιν τῆς νόσου μεταξὺ τῶν ζώων των.

Τῆς ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται ὡσαύτως καὶ οἱ κάτοχοι ζώων σφαγέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος καὶ μετὰ τὴν 8ην Ἰουλίου 1919, ἐφ'ὅσον ἐγκαίρως ἀνεκοίνωσαν εἰς τὰς μνημονευομένας ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀρχὰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς νόσου.

Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ἰ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Ἀλέξ. Γρίβας, Ἰ. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(8)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».

Νόμος 1966

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 8 Αὐγούστου 1919 «περὶ ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 180 (ΤεῦχοςΑ') τῆς 13 Αὐγούστου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν στοιχειοθέτησιν, ἐκτύπωσιν καὶ συρραφὴν τῶν ἐπειγούσης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἐντύπων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ἑκάστοτε πρόσληψις ἐκτάκτου προσωπικοῦ ἐξ εἴκοσι, κατ' ἀνώτατον ὅριον, στοιχειοθετῶν, χαρτοθετῶν καὶ πιεστῶν, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀναγραφομένης εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἡ βεβαίωσις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προσλήψεως τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσληφθησομένων καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν, ὁρίζονται διὰ πράξεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἢ παρίστανται αὗται ὡς ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαι ἢ ἀπαιτοῦσιν εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις, ὧν στερεῖται τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ προέρχηται εἰς τὴν διὰ μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἀνάθεσιν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα τῆς πρωτευούσης ἢ τῶν ἐπαρχιῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

Προκειμένου περὶ ἐντύπων τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τεχνικὴ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπιβλέπει καὶ ἀναθέτει, κατὰ τὴν κρίσιν της, τὴν ἐκτύπωσιν καὶ συρραφὴν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ἰ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(9)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1073».

Νόμος 1967

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1919 νομοθ. διάταγμα

«περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 1073», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 138 (Τεῦχος Α'.) τῆς 21 Ἰουνίου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1

Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμίσθωσις τῶν δημοσίων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 1073 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διοικουμένων κτημάτων τῶν κειμένων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ ἄνευ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, ἀλλὰ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἕτος.

Ἄρθρον 2

Ἀποτελοῦν τίτλους δεκτικοὺς διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων·

1) Τὰ μισθωτήρια ἀκινήτων ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1073, ἅτινα ἔχουν συναφθῆ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν, ἐξουσιαστῶν ἢ νομέων ἀφ' ἑνὸς καὶ μισθωτῶν ἀφ' ἑτέρου εἴτε πρὸ τῆς καταλήψεως τῶν κτημάτων τούτων ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἴτε καὶ μετ' αὐτήν.

2) Τὰ μεταξὺ μισθωτῶν μισθωτήρια τῶν αὐτῶν κτημάτων καὶ ὑπομισθωτῶν.

3) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δι' ὧν ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἢ ἄλλων ἀρμοδίων τοπικῶν ὑπηρεσιῶν καθορίζονται μισθώματα ἢ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρῆσιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ διοικουμένων ὑπ' αὐτοῦ, ἐὰν οἱ κατέχοντες ἢ χρησιμοποιήσαντες ὁπωσδήποτε τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα ταῦτα δὲν εὑρίσκωνται ἐν συμβατικῇ σχέσει πρὸς τὸ Δημόσιον.

Διὰ Β. διαταγμάτων ὁρισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ γεωμόρου τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων ἢ ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένων ἀκινήτων εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ δικαιώματος εἰσπράξεως γεωμόρου.

Ἄρθρον 3

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 1073 προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις:

«Δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ἀποδίδωνται κτήματα καταληφθέντα κατὰ παράβασιν τῶν εἰρημένων νόμων».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθ. διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μίλτ. Νεγροπόντης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(10)

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ αὐξήσεως τῶν τροφείων τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὑποτρόφων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κλπ».

Νόμος 1968

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 31ης Μαΐου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῶν τροφείων τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὑποτρόφων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κλπ.», δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 124 (Τεύχει Α') τῆς 6ης Ἰουνίου 1919 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἔχει κατωτέρω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος μετ' αὐτὸν δύνανται νὰ αὐξηθῶσι τὰ τροφεῖα τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὑποτρόφων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μέχρι δραχμῶν ἑξακοσίων μηνιαίως.

Κατόπιν δὲ τὰ τροφεῖα κανονίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν μηνιαίως, ἀναλόγως τῶν εἰς ἑκάστην χώραν βιωτικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸ 1919 ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀποστολὴ εἰς ἀλλοδαπὴν πρὸς σπουδὴν τῆς γεωργίας, κατὰ τὸν νόμον 246 τοῦ 1914, μέχρι τεσσαράκοντα (40) ὑποτρόφων τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ἤδη ἐπιτύχῃ εἰς ἐνεργηθέντα κατὰ τὸν ὡς ἄνω νόμον διαγωνισμὸν ἢ ἐπιτύχωσιν εἰς ἐνεργηθησόμενον τοιοῦτον. Οὗτοι δύνανται ν' ἀποσταλῶσι καὶ ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 246 καθοριζομένης πρακτικῆς ἐξασκήσεως. Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑποτρόφων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς προκηρύξεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(11)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1038 περὶ προστασίας τῶν ζώων».

Νόμος 1969

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Μαΐου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1038 περὶ προστασίας τῶν ζώων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 124 (Τεῦχος Α') τῆς 6 Ἰουνίου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἀκολούθως·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1038 «περὶ προστασίας τῶν ζώων» προστίθεται καὶ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω· Εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀναγράφηται σχετικὸν χρηματικὸν ποσὸν, μέχρις εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ὅπερ νὰ διατίθηται πρὸς ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν τυχὸν ὑφισταμένων σωματείων πρὸς προστασίαν τῶν ζώων.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ διατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ζωοτεχνικοῦ καὶ κτηνιατρικοῦ συμβουλίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῶν σωματείων προστασίας τῶν ζώων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διορίσῃ ὡς ἐπίτροπον αὐτοῦ ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων του.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(12)

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1073».

Νόμος 1970

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 7 Αὐγούστου 1919 «περὶ ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1073», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 180 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Αὐγούστου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον τροποποιημένον οὕτω·

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1073 ἰσχύει μέχρι τέλους 1920.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(13)

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ πλεονεξίας, αἰσχρο κερδείας καὶ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ μισθώσεων βοσκῶν».

Νόμος 1971

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 142 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), «περὶ πλεονεξίας, αἰσχροκερδείας καὶ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ μισθώσεων βοσκῶν», συμπληρούμενον διὰ τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἔχον ὡς ἑπεται·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγ-

ματος μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου 1920 ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ὅρους ἡ ἐρημοδικία καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ δικῶν περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν ἕνεκα τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους γαιῶν διὰ βοσκάς, συνομολογηθείσης δι' ἓν τοὐλάχιστον συνεχὲς ἔτος, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς συμμορφοῦται, πάντως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος, πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ παρέχει τὰς ἐν αὐτῇ ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις (Ἐνοικιοστάσιον).

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει ὁμοίως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς δικαιωματικῆς εἰς τὸ μίσθιον ἐπιστροφῆς τοῦ μισθωτοῦ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον κτηνοτροφικὴν περίοδον, ἐπὶ μισθώσεων βοσκῶν, συνομολογηθεισῶν διὰ μίαν ἢ πλείονας μὴ συνεχεῖς κτηνοτροφικὰς περιόδους εἴτε χειμερινὰς εἴτε θερινάς.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει καὶ ἐπὶ πάσης δίκης, σκοποῦσης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ λόγου τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἢ τῆς λύσεως ταύτης δι' ἀπαλλοτριώσεως τοῦ μισθίου, τὴν ἀνάληψιν τοῦ μισθίου ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ παντὸς τρίτου.

2. Εἰς περιπτώσεις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦμισθίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 1072 καὶ τῶν λοιπῶν συναφῶν διατάξεων καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν κτημάτων, δύνανται ὡρισμένα κτήματα νὰ ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθοῦν βοσκήσιμοι ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διοικούμεναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐκμεμισθωμέναι εἰς τρίτους, ἐφόσαν πρόκειται νὰ παραχωρηθοῦν εἰς κοινότητας ἢ συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἵνα ἀποκτήσῃ τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δικαιώματα ὁ μισθωτής, ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1919, συμπεριλαμβανομένης, πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ὅτι ἐνασκεῖ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ὅρους τὰ ἐν αὐτῷ παρεχόμενα δικαιώματα καὶ νὰ χορηγήσῃ τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

2. Ἡ τοιαύτη δήλωσις γίνεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς καὶ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

3. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐκμισθωτὴς εἶνε τὸ Δημόσιον, ἡ δήλωσις κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἢ πρὸς τὸν διευθυντὴν κτηματικοῦ γραφείου, ὅπου λειτουργεῖ τοιοῦτον.

4. Οἱ τυχὸν ὑπομισθωταὶ ὑπεισέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν τὴν δήλωσιν ὅτι ἀσκοῦσιν οὗτοι τὰ ἐκ τοῦ παρόντος παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν μισθωτήν, δι' ἣν περίπτωσιν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐνασκήσῃ ταῦτα, χορηγήσωσι δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰς αὐτάς, οἵας ὁ μισθωτὴς, ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις μέχρι καὶ τῆς 31 Αὐγούστου 1919.

Ἄρθρον 4.

Ὡς ἀνώτατον ὅριον μισθώματος ἐπὶ πασῶν τῶν μισθώσεων, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 23ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου 1920, ὁρίζεται·

1) Διὰ μισθώσεις, αἵτινες συνήφθησαν πρὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου 1912, τὸ κατ' αὐτὰς συνομολογηθὲν μίσθωμα, ηὐξημένον μέχρις ἑκατὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (120 ο/ο).

2) Διὰ τὰς μισθώσεις, αἵτινες συνήφθησαν ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου 1912 μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου 1914, τὸ κατ' αὐτὰς συνομολογηθὲν μίσθωμα, ηὐξημένον μέχρις 80 ο/ο.

3) Διὰ τὰς μισθώσεις, αἵτινες συνήφθησαν ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου 1914 μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου 1916, τὸ κατ' αὐτὰς συνομολογηθὲν μίσθωμα, ηὐξημένον μέχρι 50 ο/ο.

4) Διὰ τὰς μισθώσεις, αἵτινες συνήφθησαν ἀπὸ 23ης Ἀπριλίου 1916 μέχρι τῆς 23ης Ἀπριλίου 1917, τὸ κατ' αὐτὰς συνομολογηθὲν μίσθωμα, ηὐξημένον μέχρι 30 ο/ο.

5) Διὰ τὰς μισθώσεις, αἵτινες συνήφθησαν μετὰ τὴν 23ην Ἀπριλίου 1917, τὸ μίσθωμα ὅπερ εἶχε συνομολογηθῇ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1917 μέχρις 26ης Ὀκτωβρίου 1917, προκειμένου περὶ θερινῶν περιόδων, ἢ ἀντιστοίχως τὸ συνομολογηθὲν διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 26 Ὀκτωβρίου 1917 μέχρις 23 Ἀπριλίου 1918, προκειμένου περὶ χειμερινῶν περιόδων, ηὐξημένον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας μέχρις 20 ο/ο. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ ἐτησίων συνεχῶν περιόδων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ περίπτωσις μεταβολῆς τῆς μισθίου βοσκῆς, ἐπελθοῦσα ὡς ἐκ τοῦ πολλαχοῦ τηρουμένου συστήματος τῆς ἀγραναπαύσεως, ὡς καὶ ἡ τῆς μεταβολῆς τῶν ὁρίων διὰ τῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, δὲν θεωρεῖται ὡς μεταβολὴ ἢ καταστροφὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως καὶ οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπ' αὐτῆς.

2. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθώματος, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ λόγων, καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης περὶ τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθώματος περιπτώσεως διαφωνίας, ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις προεδρεύει αὐτῆς, τὸν Οἰκ. Ἔφορον καὶ τὸν Νομογεωπόνον, πάντας τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ ἔνθα κεῖται τὸ λιβάδιον. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κωλυόμενα ἢ ἀπουσιάζοντα, ἀντικαθιστῶσιν οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταί των. Μὴ ὑπαρχόντων νομίμων ἀναπληρωτῶν τοῦ Νομογεωπόνου, ἀναπληροῖ τοῦτον ὁ δημόσιος ταμίας.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βοσκὴ κεῖται ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων νομῶν, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν τῆς ἐπικοίνου περιφερείας καθορίζει τὴν ἁρμοδιότητα κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ μειώσῃ τὸ μίσθωμα πέραν τῶν 20 ο/ο ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου.

5. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας, πραγματογνωμοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην, βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὰ διάδικα μέρη καὶ προσδιορίζεται ἢ ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ βοσκοτόπων μὴ διατελεσάντων πρίτερον ὑπὸ μίσθωσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, ἰδίᾳ διότι τὸ πρῶτον παραχωρεῖται πρὸς βοσκὴν, ἢ διότι ἐποιεῖτο χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης, τὸ μίσθωμα ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ ἄνω ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ (ἀρχικοῦ μισθωτοῦ) ἀπέναντι τοῦ ὑπομισθωτοῦ.

2. Ὁ μισθωτὴς βοσκησίμων γαιῶν, προσλαμβάνων καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετόχους (συνεταίρους, σμίκτας) ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, δὲν δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ μίσθωμα ὑπερβαῖνον κατ' ἀναλογίαν τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν καταβαλλόμενον, ἐπιτρεπομένης αὐτῷ αὐξήσεως μέχρις 20 ο/ο κατ' ἀνώτατον ὅριον.

3. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τοῦ παρόντος, μεταγενεστέρα μεταξὺ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τοῦ μισθωτοῦ συμφωνία δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματά των ταῦτα.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος μισθώσεων, τῶν συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, ἐγένοντο χρηματικαὶ προκαταβολαὶ ἢ συνωμολογήθησαν ποιναὶ ρῆτραι ἢ ἐγένοντο διομολογίαι ἐν γένει πέραν τῶν ἐν τῷ παρόντι τασσομένων ὁρίων, εἰσὶν ἄκυροι ὡς πρὸς τὸ ὑπερβάλλον, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον τοῦ ὅλου μισθώματος, ὁπωσδήποτε ληφθέν, ἀποδίδεται ὡς ἄνευ αἰτίας καταβληθέν.

2. Ἄκυροι ἐπίσης εἰσὶ καὶ αἱ τυχὸν ὁπωσδήποτε συναφθεῖσαι ἤδη συμβάσεις, δι' ὧν ἀποκλείονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ ἑπόμενα τοῦ παρόντος προστατευόμενα πρόσωπα, μὴ ἐπιτρεπο-

μένης ἐν τούτοις τῆς ἐξώσεως ἐκ τῶν θερινῶν βοσκῶν τῶν ἐγκατασταθέντων ἤδη ἐν αὐταῖς.

Ἄρθρον 9.

1. Δύναται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεων, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἡ χρησιμοποίησις μέρους ἢ τοῦ ὅλου λιβαδίου πρὸς καλλιέργειαν, κατόπιν εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀδείας.

2. Ἰδιοκτήτης, προτιθέμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λιβάδιον πρὸς καλλιέργειαν, δέον νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μέχρι τῆς 15 προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου.

3. Ἡ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου δύναται ν' ἀνακληθῇ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὅρους αὐτῆς. Ἀνακληθείσης τῆς ἀδείας, ὁ ἰδιοκτήτης εἰς οὐδεμίαν καθ' οἱουδήποτε δικαιοῦται ἀποζημίωσιν, ὑπόκειται δὲ, ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τῆς καλλιεργείας τοῦ λιβαδίου ἢ τῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διαληφθέντων ὅρων, εἰς ἀποζημίωσιν ἀπέναντι τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιουμένων εἰς χρῆσιν τοῦ λιβαδίου καὶ ἐν περιπτώσει δολίας προθέσεως εἰς τὰς ποινικὰς τοῦ ἑπομένου ἄρθρου διατάξεις.

4. Ἰδιοκτῆται λιβαδίων ἐκτάσεως συνολικῆς οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα στρεμμάτων, προτιθέμενοι νὰ χρησιμοποιήσουν μέρος ἢ τὸ ὅλον λιβάδιον πρὸς καλλιέργειαν, δὲν χρήζουσι τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος διατυπώσεων, ὀφείλουν ὅμως διὰ δηλώσεως ἐπὶ μονοδράχμου χαρτοσήμου, κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, νὰ εἰδοποιήσουν μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου περὶ τούτου τοὺς δικαιουμένους εἰς χρῆσιν τοῦ λιβαδίου, ὑπόκεινται δὲ πάντως εἰς τὰς περὶ ἀνακλήσεως καὶ λοιπὰς συναφεῖς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 3 καὶ ἑπόμενα τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράβασις τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 1 καὶ 2 καὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 9 τοῦ παρόντος καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ παράβασις τῶν διατάξεων αὐτοῦ διώκεται ποινικῶς κατὰ τοὺς νόμους 703, 1655, τὸ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1917 νομοθετικὸν διάταγμα, ὡς καὶ πάσας τὰς λοιπὰς συναφεῖς περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ Β. διαταγμάτων δύναται νὰ παρατείνηται ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, νὰ τροποποιῆται τὸ καθορισθὲν ἀνώτατον ὅριον μισθώματος καὶ νὰ ρυθμισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκμισθώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθουμένων βοσκῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις εἴτε δὲν ἐγένετο ἐμπροθέσμως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δήλωσις, εἴτε δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον ἐνοικιαστής.

2. Τοῦ κυρουμένου διατάγματος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ ἄλλου διατελοῦντος ἐν σχέσει μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως μετὰ τοῦτου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιουμένων πρὸς τοῦτο προσώπων, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐκ τῆς μισθώσεως, ἀπευθυνομένης κατὰ τοῦ οὕτω κατέχοντος καὶ εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου εἶνε πάντοτε ἐκκλητή.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ παντὸς τρίτου ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Δ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Ι. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(14)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1787 τῆς 26 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 τῆς 20 Ἀπριλίου 1918 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΓΡΞΕ' τοῦ 1906 καὶ ΔΣΓ' τοῦ 1913».

Νόμος 1972

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ὑπ' ἀριθ. 1787 τῆς 26 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 τῆς 20 Ἀπριλίου 1918 νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΓΡΞΕ' τοῦ 1906 καὶ ΔΣΓ' τοῦ 1913», ἔχον οὕτως :

Νόμος 1787

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 1599 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1918 νόμον «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐδ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 ἐ. ἔ. νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» θητεία τῶν ἐθελουσίως ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 1370 μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1919 καταταχθέντων καὶ καταταχθησομένων χωροφυλάκων συντέμνεται εἰς διετῆ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις μέχρι τριῶν χιλιάδων στρατιωτῶν, ἐκ τῶν ἐμπέδων πεζικοῦ

τῆς ζώνης τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατὰ τὸ ἐδ. γ΄ ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ καὶ ἂν ἔχωσι συμπεπληρωμένην μόνον τρίμηνον τοιαύτην ἐν τῷ στρατῷ, τοῦ διανυθέντος ἐν τῷ στρατῷ χρόνου συνυπολογιζομένου εἰς τὴν διετίαν τῆς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ θητείας. Ἡ μετάθεσις αὕτη γίνεται ὑποχρεωτικῶς διὰ κοινῆς διαταγῆς τῶν Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω κατατάξεις ὡς καὶ τὰς τοῦ ἐδαφ. Ϛ΄ κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, εἶνε δεκτοὶ μέχρις ἡλικίας 26 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ ἐν τῇ προτελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 24 ὁριζομένη τριετὴς προθεσμία περιορίζεται εἰς διετῆ. Ὁ χρόνος τῶν ἐν τοῖς β΄ καὶ γ΄ Τμήμασι τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς ἐκπαιδευθέντων ἢ ἐκπαιδευθησομένων ὁπλιτῶν δὲν προσμετρεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διετοῦς θητείας τῶν μὴ ἀνακατατασσομένων.

Ἄρθρον 2.

Ὁπλῖται, οἵτινες, ληξάσης τῆς θητείας τῆς κατατάξεως ἢ ἀνακατατάξεώς των, ἐκρατήθησαν εἰς τὰς τάξεις τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἔφεδροι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1370, δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς πρώτην τριετῆ μετ' ἀμοιβῆς ἀνακατάταξιν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐὰν ἤθελον κριθῇ ἱκανοὶ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Οἱ διανύοντες ἀνακατάταξιν ἀρξαμένην πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1370, δύνανται νὰ μετατρέψωσι ταύτην εἰς τριετῆ μετ' ἀμοιβῆς ἀνακατάταξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου α΄ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, ἐὰν ἤθελον κριθῇ ἱκανοὶ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «διαφόρους Διοικήσεις, Μοιραρχίας, Ὑπομοιραρχίας» προστίθεται ἡ λέξις «Τμήματα».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἐδαφίου προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Τροποποιήσεις τῆς Χωρογραφικῆς Κατανομῆς, ἀφορῶσαι εἰς τὴν σύστασιν ἢ κατάργησιν Σταθμῶν, τροποποίησιν τῆς περιφερείας των, ἢ ἀλλαγὴν τῆς ἕδρας των, γίνονται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένης ἐπὶ ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Ὑπομοιραρχία» προστίθεται καὶ «Τμήματα».

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Ὑπομοιραρχίαι» προστίθεται «καὶ τὰ Τμήματα».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 προστίθενται τὰ ἑξῆς·

Οἱ εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς τοποθετούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς οὐδὲν ἐπίδομα λαμβάνουσι διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰς τὸ Σχολεῖον διδασκόμενα μαθήματα.

Ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες τυχὸν ἤθελον διορισθῇ εἰς τὸ Σχολεῖον ὡς καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπίδομα δραχμῶν 50. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο δὲν χορηγεῖται καθ' οὓς μῆνας ἀργεῖ τὸ Σχολεῖον, οὐδὲ ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας μαθήματός τινος εἶναι κατώτερος τῶν τεσσάρων κατὰ μῆνα.

Οἱ εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον διοριζόμενοι ἰδιῶται καθηγηταὶ λαμβάνουσιν ὀκτάδραχμον ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ὥραν διδασκαλίας.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως διὰ τὸν πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων διατιθέμενον χρόνον.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα καὶ ἀποζημιώσεις βαρύνουσι τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ὃν ἀναγράφεται κατ' ἔτος ὑπὸ εἰδικὸν Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον σχετικὴ πίστωσις.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «καὶ αἱ Ὑπομοιραρχίαι» προστίθενται «καὶ τὰ Τμήματα».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις·

«Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσου καὶ Μακεδονίας δύνανται νὰ ὦσι καὶ Συνταγματάρχαι, οἱ δὲ Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης Ἀντισυνταγματάρχαι».

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὴν λέξιν «Μοιραρχιῶν» τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 προστίθεται ἡ λέξις «Τμημάτων».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 76 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

«Οἱ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ μέχρι 15 ἡμερῶν κατ' ἔτος ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς των μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς μισθοδοσίας των, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. ιβ΄ τοῦ νόμου 1364 «περὶ βελτιώσεως τῶν πόρων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ». Ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ κράτησις αὕτη λογίζεται ἐπὶ τοῦ παγίου μισθοῦ.

Οἱ ἐν ἐκτάκτῳ ἀδείᾳ, διὰ λόγους ὑγείας χορηγουμένῃ, μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν κατ' ἔτος ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς των.

Οἱ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ καὶ ἐκτάκτῳ τοιαύτῃ, χορηγουμένῃ διὰ λόγους ὑγείας, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῆς Χωροφυλακῆς, λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τὰς ὁριζομένας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 915 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1917 νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1917 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ κανονισμοῦ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχούντων στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν μονίμων καὶ ἐφέδρων ὁπλιτῶν».

Οἱ ἐν βραχείᾳ ἀδείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῆς χωροφυλακῆς λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς των, οἱ δὲ ἐν βραχείᾳ ἀδείᾳ ὁπλῖται λαμβάνουσι πλήρεις ἀποδοχὰς μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν καὶ διὰ τὸν ἐπὶ πλέον χρόνον λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς κανονικῆς ἀδείας. Αἱ ἡμέραι πορείας προστίθενται εἰς τὰς ἡμέρας βραχείας ἀδείας, μὲ πλήρεις ἀποδοχάς.

Οἱ ἐν ἐκτάκτῳ ἀδείᾳ, μὴ χορηγουμένῃ διὰ λόγους ὑγείας, ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, λαμβάνουσιν οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἀποδοχὰς ἀπουσίας συμφώνως τῷ ἀνωτέρω νόμῳ, οἱ δὲ ὁπλῖται τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν των, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος παραμένοντος εἰς τὸ Δημόσιον.

Καταργεῖται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου ΑΡΞΕ΄ τοῦ 1906 «περὶ Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΦΟΖ΄ τοῦ 1910, καὶ ὁ προσηρτημένος αὐτῷ πίναξ, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΑΣΓ΄ τῆς 13 Μαΐου 1913 «περὶ μισθοῦ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ συντάξεως τῶν ὑπενωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων».

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων ἅπαντες οἱ μῆνες λογίζονται πρὸς τριάκοντα ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ

παρόντος διατάγματος, ὅπερ ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐ μ μ . Ρ έ π ο υ λ η ς

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Σ. Σῖμος, Ἰ. Ἀθανασάκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν **Κ. Δ. Ρακτιβὰν**

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν **Ἀλ. Γρίβας**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(15)

Περὶ ἀποπληρωμῆς τῶν δαπανῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸ ἔτος 1919.

Νόμος 1973

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ πλέον δὲ τῆς διὰ τοῦ νόμου 929 παραχωρηθείσης πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἰδίου Ταμείου, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1919, πίστωσις δραχμῶν δέκα ἓξ χιλιάδων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(16)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀποσπάσεως διδασκάλων ἐκ σχολείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς σχολεῖα ξενοφώνων συνοικισμῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος».

Νόμος 1975

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ἀποσπάσεως διδασκάλων ἐκ σχολείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς σχολεῖα ξενοφώνων συνοικισμῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 91 (Τεῦχος Α') τῆς 30 Ἀπριλίου 1919 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗ τὸ κείμενον ἕπεται :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀποσπᾷ κατ' ἔτος διδασκάλους ἐκ σχολείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς σχολεῖα ξενοφώνων συνοικισμῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος πρὸς πλήρωσιν σχολικῆς ἀνάγκης.

Κατὰ προτίμησιν ἀποσπῶνται οἱ αἰτοῦντες τοῦτο καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν πολυταξίοις σχολείοις.

Ἡ ἀπόσπασις ἑκάστου διδασκάλου διαρκεῖ ἓν μόνον σχολικὸν ἔτος, ἀρχίζει δὲ ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 30 Ἰουνίου ἢ τὴν 15 Αὐγούστου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Δύναται νὰ γίνῃ ἀπόσπασις καὶ μετὰ τὴν 16 Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διαρκεῖ μέχρι τῆς 30 τοῦ ἀμέσως προσεχοῦς Ἰουνίου ἢ τῆς 15 τοῦ ἀμέσως προσεχοῦς Αὐγούστου. Ἡ ἀπόσπασις δύναται νὰ παραταθῇ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐν ἀποσπάσει διατελοῦντος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀποσπώμενοι λαμβάνουσι τὸν μισθὸν καὶ τὰς τέως ὑπ' αὐτῶν λαμβανομένας ἄλλας ἀποδοχάς. Ἐκτὸς τούτου λαμβάνουσι τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου. Ὁ μισθὸς καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ τῶν ἀποσπωμένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποσπάσεως βαρύνουσι τὴν νέαν θέσιν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ χρόνος τῆς ἐν τοιαύτῃ ἀποσπάσει ὑπηρεσίας, διὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων δηλούμενος, ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον διά τε τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν λόγῳ πενταετίας καὶ τὴν σύνταξιν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀναπλήρωσις τῶν ἀποσπωμένων γίνεται εἴτε διὰ προσωρινοῦ διορισμοῦ διδασκάλων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, εἴτε δι' ἀποσπάσεως ἐξ ἄλλων σχολείων τῆς αὐτῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 564. Κατὰ προτίμησιν γίνεται ἡ ἀναπλήρωσις τῶν τυχὸν ἀποσπωμένων ἐκ μονοταξίων σχολείων.

Οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀποσπώμενοι μισθοδοτοῦνται εἰς βάρος τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ὑπηρετοῦσιν ὡς ἀναπληρωταί.

Ἄρθρον 5.

Τὰ μαθήματα τῶν σχολείων τῶν ξενοφώνων συνοικισμῶν εἶνε δυνατὸν νὰ παρατείνωνται μέχρι τῆς 10 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, κατ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται ἐν καιρῷ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Ἀλέξ. Γρίβας, Ἰ. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κυρουμένου νομοθετικοῦ διατάγματος ἀπόσπασις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, διὰ πράξεως μόνον τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅταν ὑπάρχῃ αἴτησις τοῦ ἀποσπωμένου ἢ σύμφωνος πρότασις τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(17)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς καπνοπωλείοις», ὡς τροποποιεῖται, καὶ περὶ συστάσεως Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Νόμος 1976

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς καπνοπωλείοις», ἔχον ὡς ἑξῆς :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰ πρατήρια λιανικῆς ἀποκλειστικῶς πωλήσεως καπνοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ νόμου 271 περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα, αἱ καθορίζουσαι ὥρας ἀνοίγματος, κλεισίματος καὶ μεσημβρινῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας ἐν αὐτοῖς. Τὰς Κυριακὰς τὰ αὐτὰ πρατήρια ἀνοίγουσι τὴν 10 π.μ., μὴ ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἡμερονυκτίου τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. διατάγματος, «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως».

Ἄρθρον 2.

Τὰ πρατήρια τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦσιν εἰς τὴν ἐργασίαν των ἔστω καὶ ἕνα ὑπάλληλον, βοηθὸν ἢ ὑπηρέτην, τότε μόνον δύνανται νὰ μένωσιν ἀνοικτὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὅταν, καθ' ἃς ὥρας καὶ ἡμέρας ἐπιβάλλεται κλείσιμον ἢ διακοπὴ τῆς ἐργασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 271 ἢ τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως, δὲν ἀπασχολεῖται οὔτε κἂν παρευρίσκεται ἐν τῷ καταστήματι οὐδὲ εἷς ὑπάλληλος, βοηθὸς ἢ ὑπηρέτης.

Ἄρθρον 3.

Ὁ κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατηρῶν ἐν τῷ καταστήματι ὑπάλληλον, βοηθὸν ἢ ὑπηρέτην, καθὼς καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ παραμένων ὑπάλληλος κτλ., ὑπόκεινται εἰς ποινὴν φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν, ὁ δὲ καταστηματάρχης καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 1.000.

Ἄρθρον 4.

Πᾶς ἰδιοκτήτης πρατηρίου λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ ὑποχρεοῦται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ βιβλιάριον ταυτότητος, φέρον τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ καὶ τεθεωρημένον ἀπὸ τὴν οἰκείαν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν, ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, ὅτι ὁ προσάγων τὸ βιβλιάριον εἶνε ὄντως ὁ ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις ὡς ἰδιοκτήτης τῆς σχετικῆς ἐπιχειρήσεως φερόμενος.

Ἡ πιστοποίησις γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται ὡς πρὸς τὴν λιανικὴν πώλησιν τοῦ καπνοῦ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 271.

Ἄρθρον 6.

Τὸ κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος πρέπει νὰ εἶνε ἀνηρτημένον εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ καταστήματος.

Τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη
Ἀλ. Διομήδης, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Σ. Σίμος. Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἰδιοκτῆται περιπτέρων ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐφόσον τυγχάνουν τραυματίαι πολέμου, δύνανται νὰ ἀπασχολῶσιν, ὡς βοηθοὺς ἢ ὑπαλλήλους συγγενεῖς των, κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν ἐπ' ἄπειρον, ἐκ πλαγίου δὲ ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, ἐφόσον πάντως ὁ ἀπασχολούμενος ἔχει συμπεπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Χρησιμοποίησις γυναικῶν κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον τρίτον.

Συμβάσεις μεταξὺ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκείων

ἐργοδοτῶν, καθορίζουσαι χρονικὰ ὅρια ἐργασίας ἐπὶ ἔλαττον τῶν ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης ἤδη ἐργατικῆς νομοθεσίας καθοριζομένων, ἢ ἀφορῶσαι ἐπιχειρήσεις ἐξηρημένας τῶν διατάξεων περὶ καθωρισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐφόσον συνάπτονται συλλογικῶς μεταξὺ τῶν οἰκείων ἐπαγγελματικῶν ἑνώσεων, εἰς ἃς ἀποδεδειγμένως μετέχουν τοὐλάχιστον τὰ 3)4 τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς περὶ ἧς πρόκειται τάξεως, δύνανται νὰ κυρώνωνται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας. Τὰ Β. ταῦτα διατάγματα ἐφαρμόζονται ἐπιμελείᾳ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἡ δὲ παράβασις αὐτῶν δημιουργεῖ τὰς ποινικὰς συνεπείας τοῦ νόμου ΓΨΛΔ΄. Ἡ κύρωσις τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἰσχύει, πλὴν ἐναντίας διατάξεως, δι' ἓν ἔτος, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου δύνανται αὗται νὰ ἀναθεωρηθῶσι διὰ συμφωνίας τῶν συμβληθέντων.

Ἄρθρον τέταρτον.

Παρὰ τῷ Τμήματι Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἐργασίας, σκοπὸν ἔχον τὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ὑπουργὸς ζητεῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ζητημάτων διὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας, οὗτινος θεωρεῖται τμῆμα.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἐργασίας συνεδριάζει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου, σύγκειται δὲ ἐξ ἐννέα τὸ πολὺ μελῶν, ἅτινα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους. Ἕκαστον μέλος λαμβάνει δραχμὰς 10 κατὰ συνεδρίαν. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἢ, τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ Τμηματάρχης τῆς Ἐργασίας, χρέη δὲ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος Ἐργασίας, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ 50 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Διὰ Β. διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν **Κ. Ρακτιβὰν**

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας **Κ. Σπυρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(18)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 181 «περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποτρόφων πρὸς εἰδικὰς σπουδὰς κλπ.».

Νόμος 1978

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 181 «περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποτρόφων πρὸς εἰδικὰς σπουδὰς κτλ.» προστίθεται ἰδία παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ὑποτρόφους τούτους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑποτροφίας ἢ μέρους αὐτῆς πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου χορηγήματος καὶ πρόσθετον ἐπίδομα μέχρι τριακοσίων (300) δραχμῶν μηνιαίως, ἐπίσης δὲ νὰ αὐξάνῃ καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μέχρι ποσοῦ ἐν συνόλῳ δραχμῶν 800.

Τὸ πρόσθετον τοῦτο ἐπίδομα καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων παρέχεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐπιτυχόντας ὑποτρόφους.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Μιλτ. Νεγροπόντης**

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας **Κ. Σπυρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(19)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τὸ ἔτος 1919-1920 δαπάνης διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ, κτηματολογικοῦ καὶ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης».

Νόμος 2002

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1919 Νομ. διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τὸ ἔτος 1919—1920 δαπάνης διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ, κτηματολογικοῦ καὶ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης», δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 196 (Τεύχει Α΄) τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1919 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον οὕτω:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ διὰ τοῦ ἐδαφίου β΄ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 1719 τοῦ ἔτους 1919 ἐγκριθεῖσα διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919-1920 πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων διὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ, κτηματολογικοῦ καὶ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης αὐξηθῇ εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας.

Ἄρθρον 2.

Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1919 καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 166 ἐ. ἔ. (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθὲν νομοθετικὸν διάταγμα περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως διὰ τὴν περαίωσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Ἀλ. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἐγκρίνεται, ὅπως αἱ διὰ τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 1719 τοῦ ἔτους 1919 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1919 νομοθ. διατάγματος χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—1920, πρὸς ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ, κτηματολογικοῦ καὶ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, αὐξηθῶσιν εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας χιλιάδας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(20)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1636 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919 «περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1809 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1919 «περὶ μεταθέσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν συντάξεων καὶ χορηγημάτων εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου π. ἔ. Β. διατάγματος ἐγκριθὲν καταστατικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Α') Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ καταστατικοῦ τούτου αἱ λέξεις: «οἱ λαμβάνοντες μισθὸν μηνιαῖον 70 δραχμῶν καὶ ἄνω» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς : «οἱ λαμβάνοντες μισθὸν μηνιαῖον 120 δραχμῶν καὶ ἄνω».

Β') Ἀπαλειφομένης τῆς ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων λέξεως «καὶ» προστίθενται ἐν τέλει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ καταστατικοῦ τέσσαρα νέα ἐδάφια, ἔχοντα ὡς ἑξῆς :

«δ') οἱ ἰσόβιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἔμμισθοι δικαστικοὶ πάροδοι.

ε') οἱ διορισθέντες μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ΓΣΛ' τῆς 1907 καὶ ἔχοντες κατὰ τὸν διορισμὸν ἡλικίαν πεντήκοντα ἐτῶν συμπεπληρωμένην, καὶ

ς') οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΣΛ' τοῦ 1907 διωρισμένοι οἱοιδήποτε ὑπάλληλοι.

Γ') Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ καταστατικοῦ τούτου γενόμενοι καὶ οἱ μέχρι τέλους Μαρτίου 1920 γενησόμενοι περιθαλψιοῦχοι τοῦ Ταμείου θέλουσι λάβει μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1920 τὰ διὰ τὸ ἔτος 1919 προσδιωρισμένον ἤδη κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντος καταστατικοῦ ποσὸν περιθάλψεως. Ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1920 καὶ ἐφεξῆς θέλουσι λαμβάνει τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ ἀνήκουσαν περιθαλψιν, ἐξομοιουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῶν κεκτημένων τὸ δικαίωμα τῆς περιθάλψεως μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν πρὸς τοὺς κτησαμένους αὐτὸ μετὰ ὀκταετῆ».

Δ') Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἐν λόγῳ καταστατικοῦ προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«4. Ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1920 ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΧΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3604) τῆς 6 Μαρτίου 1919 ἐπιτρεπομένη εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων προεξόφλησις μισθῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συντάξεων αὐτῶν καὶ χηρευουσῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν περιορίζεται εἰς ἕνα μῆνα, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἰουλίου 1920 θέλει παύσει καθ' ὁλοκληρίαν, ἡ δὲ σχετικὴ ὑπηρεσία αὐτοῦ θέλει περιορισθῇ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ εἴσπραξιν τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ προεξοφλήσεως ὀφειλομένων».

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἀπαλείφονται αἱ λέξεις : «πρὸς μίαν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων κατηγοριῶν καὶ», αἱ δὲ λέξεις : «ἐξομοιοῦνται κατὰ τὸν μισθὸν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων : «καταβάλλει καταθέσεις».

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σῖμος, Π. Βουρλούμης, Ἀθ. Μιαούλης.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, Καποδιστρίου ἀριθ. 32.